

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/43463 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 24 mei 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 mei 2007, verzonden op 31 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Bastein, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

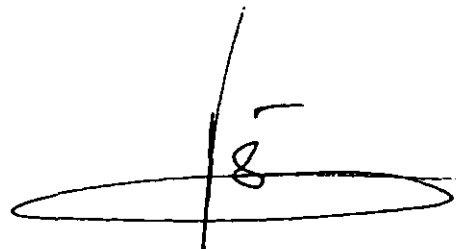
w.g. Bastein
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 juli 2007

13-502.

Verzonden: 27 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across the middle, and a small '8' or similar mark to the right of the vertical stroke.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nieuwzitingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/43463

Uitspraak in het geschil tussen

geboren op
van gestelde Afghaanse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. S.R. Nohar, advocaat te Lemmer,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie, daarvoor
de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. P. van den Berg, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 8 maart 2006 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning
asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 14 augustus 2006
afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepsschrift van 6 september 2006 heeft eiser hiertegen beroep op nader aan te
voeren gronden ingesteld. Bij brief van 25 september 2006 zijn de gronden van het beroep
aangevuld.

1.3. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 24 april 2007. Eiser en zijn
gemachtigde zijn met schriftelijke kennisgeving, gedateerd op 23 april 2007, niet
verschenen. In dit schrijven heeft eiser de rechtbank tevens verzocht om de zaak op de
stukken af te doen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen**Feiten en standpunten van partijen**

2.1. Eiser heeft eerder, te weten op 12 februari 2002, een aanvraag ingediend om
verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij beschikking van

Zaaknummer: Awb 06/43463

blad 2

6 maart 2003 is deze aanvraag niet ingewilligd. Het daartegen ingediende beroepschrift is bij uitspraak van 29 april 2004 (Awb 03/20156)) van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, ongegrond verklaard. Daarmee heeft de beslissing op de aanvraag van 12 februari 2002 formele rechtskracht gekregen. Vervolgens heeft eiser op 25 mei 2005 wederom een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke aanvraag bij beschikking van 31 mei 2005 is afgewezen. Het daartegen ingediende beroep is bij uitspraak van 22 juni 2005 (Awb 05/24691 en Awb 05/24689) van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, ongegrond verklaard en het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening is afgewezen. Daarmee heeft de beslissing op de aanvraag van 25 mei 2005 formele rechtskracht gekregen. Op 8 maart 2006 heeft eiser nogmaals een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, die bij beschikking van 14 augustus 2006 is afgewezen. Laatstgemelde beschikking ligt thans ter beoordeling voor.

2.2. Eiser heeft aan zijn, thans aan de orde zijnde, derde asielaanvraag van 8 maart 2006 de navolgende documenten ten grondslag gelegd:

1. Een Certificate of identity;
2. Een Oezbeeks rijbewijs;
3. Een Oezbeeks diploma;
4. Een oproep van de Jonbesh-e Meli Islami Afghanistan van 23 juni 2004 waarin de vader wordt opgedragen om verzoeker te laten verschijnen teneinde hem te kunnen ondervragen, inclusief vertaling;
5. Documenten asielaanvraag UNHCR (ouders), inclusief vertaling;
6. Een uitnodiging intake gesprek RIAGG Hanzelaan en Timmerhuis sector diagnostiek en kortdurende behandeling.

Eiser heeft in het nader gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden nog verklaard dat zijn grootvader in verband met zijn communistisch verleden problemen heeft ondervonden. Voorts heeft eiser verklaard over de problemen uit 1998 betreffende de zoon van . Hij wordt ervan beschuldigd te hebben gedood, terwijl de Taliban dat op haar geweten heeft. Verder heeft eiser naar voren gebracht dat hij geen asielaanvraag in Duitsland heeft ingediend, doch dat hij daar is aangehouden. Tot slot heeft eiser naar voren gebracht dat hij vanwege het feit dat hij atheïst is in Afghanistan als afvallige zal worden beschouwd.

2.3. Verweerder heeft de aanvraag met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) afgewezen. Daarbij is overwogen dat de aan de aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden niet kunnen worden beschouwd als nieuw in de zin van artikel 4:6 Awb. De documenten 2 tot en met 5 heeft eiser reeds tijdens de vorige procedure ingebracht en genoemde documenten zijn meegewogen in de uitspraak van de rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, van 22 juni 2005. Reeds om die reden zijn de documenten geen nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb. Document 1 werpt geen ander licht op het eerder ongeloofwaardig bevonden relaas van eiser. Bovendien is genoemd document van geringe waarde nu er gerede twijfel bestaat over de wijze waarop eiser het document heeft verkregen, zodat genoemd document niet als novum in vorenbedoelde zin kan worden aangemerkt. In dit kader heeft verweerder overwogen dat eiser moedwillig onder een valse identiteit en nationaliteit in Nederland een verblijfsvergunning heeft aangevraagd. Tevens heeft eiser tijdens zijn vorige procedure valse verklaringen afgelegd over zijn identiteit, nationaliteit, reisverhaal en eerdere asielaanvraag in Duitsland. Hij heeft tijdens een eerdere procedure in Duitsland een authentiek en

Zaaknummer: Awb 06/43463

blad 3

onvervalst paspoort van Kirgizië overgelegd ten name van geboren op . Op grond daarvan zijn de door eiser afgelegde verklaringen ongeloofwaardig bevonden. Daarnaast heeft eiser nog steeds geen documenten overgelegd waaruit blijkt dat hij niet de Kirgizische nationaliteit heeft. De door eiser aan zijn onderhavige aanvraag overgelegde documenten maken dit niet anders. De verklaring van eiser dat hij geen asielaanvraag in Duitsland heeft ingediend, versterkt de ongeloofwaardigheid van zijn relaas. De door eiser tijdens het gehoor inzake nieuwe feiten omstandigheden afgelegde verklaringen over de problemen van zijn grootvader, en zijn atheïsme, heeft hij eerder naar voren kunnen brengen. De door eiser overgelegde brief van zijn vader uit Oezbekistan is niet van belang. Voor zover eiser in de zienswijze heeft aangevoerd dat hij in Afghanistan vreest voor bloedwraak is overwogen dat hij de Kirgizische nationaliteit heeft, zodat niet valt in te zien dat hij te vrezen heeft voor bloedwraak in Afghanistan. Eisers vrees voor bloedwraak is geen novum in de zin van artikel 4:6 Awb. De stelling van eiser in de zienswijze dat hij atheïst is en dat dit in de Islamitische maatschappij in Afghanistan niet getolereerd wordt, maakt de zaak niet anders. De problemen die eiser stelt te krijgen bij terugkeer naar Afghanistan vanwege zijn atheïsme zijn niet van belang, nu hij de Kirgizische nationaliteit heeft. Met betrekking tot de door eiser naar voren gebrachte psychische klachten en door hem ingebrachte medische stukken is overwogen dat hieruit niet kan worden geconcludeerd dat er in het geval van eiser sprake is van een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium, zodat niet aannemelijk is geworden dat een gedwongen terugkeer van eiser zou leiden tot schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Tot slot handhaaft verweerder het standpunt dat eiser de Kirgizische nationaliteit heeft en dat de medische problemen die hij stelt te krijgen bij terugkeer naar Afghanistan niet van belang zijn.

2.4. Eiser heeft in beroep in de eerste plaats verwezen naar hetgeen in de zienswijze is aangevoerd. Voorts stelt hij zich op het standpunt dat de bestreden beschikking innerlijk tegenstrijdig is, nu enerzijds wordt gesteld dat eiser de Kirgizische nationaliteit zou hebben, terwijl anderzijds wordt gesteld dat hij de Afghaanse nationaliteit zou bezitten. Verder stelt eiser dat verweerder hem eerst in de bestreden beschikking heeft tegengeworpen dat hij de nationaliteit van Kirgizië zou hebben. Hij meent dat deze tegenwerping te laat is, zodat van zijn Afghaanse nationaliteit dient te worden uitgegaan. Daarnaast stelt eiser dat hij wel degelijk de Afghaanse nationaliteit heeft. In dit kader merkt hij op dat het Kirgizische paspoort destijds door de reisagent is geregeld, zodat aan genoemd paspoort geen enkele waarde kan worden gehecht. Hij is van mening dat de Kirgizische nationaliteit niet uit een vals paspoort kan worden afgeleid. Eiser zal op korte termijn contact opnemen met de Kirgizische ambassade met het verzoek om te bevestigen dat hij niet de nationaliteit van dat land bezit. Eiser meent op grond van het voorgaande dat de bestreden beschikking in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

Beoordeling van het verzoek

2.5. Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraken van 29 april 2004 en 22 juni 2005 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, in rechte is komen vast te staan dat eiser niet kan worden aangemerkt als vluchteling, dat eiser bij uitzetting geen reëel risico loopt op een behandeling zoals bedoeld in artikel 3 EVRM en dat evenmin sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die tot verblijfsaanvaarding nopen. De aanvraag van 8 maart 2006, die thans ter beoordeling voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet

Zaaknummer: Awb 06/43463

blad 4

2000 (Vw 2000). Ingevolge voormeld artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt onder 'herhaalde aanvraag' verstaan: een aanvraag, die op grond van artikel 4:6, tweede lid, Awb kan worden afgewezen.

2.6. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijke afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld.

2.7. Ter beoordeling aan de rechtbank staat, gelet op de vaste lijn in de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS), slechts of eiser ter onderbouwing van zijn aanvraag van 8 maart 2006 nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden naar voren heeft gebracht die voor verweerder aanleiding hadden moeten zijn om terug te komen op de reeds onaanastbare beschikkingen van 6 maart 2003 en van 31 mei 2005. De ABRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hiaraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.8. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de door eiser ter ondersteuning van zijn derde asielaanvraag overgelegde stukken niet zijn aan te merken als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb. De rechtbank stelt vast dat verweerder eisers asielaanvraag tijdens zijn eerste asielprocedure ongeloofwaardig heeft bevonden. Wil er derhalve sprake zijn van nova in de zin van artikel 4:6 Awb, dan dienen er feiten en omstandigheden te worden aangedragen die afbreuk kunnen doen aan het oordeel dat eisers asielaanvraag ongeloofwaardig is te achten. Van dergelijke feiten en omstandigheden is de rechtbank niet gebleken. Met betrekking tot de documenten 2, 3, 4 en 5 geldt naar het oordeel van de rechtbank, zoals verweerder ook terecht heeft geconstateerd, dat eiser deze documenten reeds aan de tweede asielaanvraag ten grondslag heeft gelegd en dat bij beschikking van 31 mei 2005 verweerder heeft geoordeeld dat voorgenomen documenten niet zijn aan te merken als nova in de zin van artikel 4:6 Awb. Door de uitspraak van de rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, van 22 juni 2005 heeft de beschikking van 31 mei 2005 formele rechtskracht gekregen. Dit brengt met zich dat ook het oordeel in die beschikking dat eerdergenoemde documenten niet zijn aan te merken als novum in de zin van artikel 4:6 Awb in rechte is komen vast te staan. Het in de onderhavige procedure (nogmaals) gedane beroep op meergenoemde documenten is, in het licht van hetgeen hiervoor is overwogen, naar het oordeel van de rechtbank derhalve niet nieuw en reeds daarom geen nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid in de zin van artikel 4:6 Awb.

2.9. Ten aanzien van document 1 kan de rechtbank zich vinden in de door verweerder gebezigde motivering in de bestreden beschikking en verenigt zich daarmee.

Zaaknummer: Awb 06/43463

blad 5

2.10. Eiser heeft aangevoerd dat de bestreden beschikking innerlijk tegenstrijdig is nu enerzijds wordt gesteld dat hij de Kirgizische nationaliteit heeft, terwijl anderzijds wordt gesteld dat hij de Afghaanse nationaliteit zou bezitten. Hij is van mening dat de beschikking om die reden in strijd is met zowel het zorgvuldigheidsbeginsel als het motiveringsbeginsel. De rechtbank overweegt in dezen dat, zoals verweerder ter zitting desgevraagd heeft aangegeven, vanaf de eerste asielprocedure er al twijfel over eisers nationaliteit en identiteit bestond. In dit verband kent de rechtbank gewicht toe aan de omstandigheid dat eiser, tijdens een eerdere asielprocedure, in Duitsland met overlegging van een authentiek bevonden Kirgizische paspoort asiel heeft aangevraagd ten name van _____ geboren op _____, uit Kigizië. Zij verwijst hiertoe naar het resultaat van onderzoek van het Bureau Bijzondere Onderzoeken van 16 december 2002. Het enkele feit dat in het kopje van de bestreden beschikking (abusievelijk) de Afghaanse nationaliteit staat vermeld betekent naar het oordeel van de rechtbank nog niet dat thans uitgegaan dient te worden van de Afghaanse nationaliteit van eiser en daarmee van de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag. Gelet op het voorgaande kan naar het oordeel van de rechtbank, anders dan eiser heeft aangevoerd, niet worden gezegd dat de bestreden beschikking in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel tot stand is gekomen. Hetgeen door eiser meer of anders is aangevoerd leidt niet tot een ander oordeel.

2.11. Bij brief van 20 april 2007 heeft eiser een verklaring van de Afghaanse autoriteiten gevoegd, waarmee hij zijn Afghaanse nationaliteit alsnog wil aantonen. De rechtbank overweegt dienaangaande dat – daargelaten de vraag of genoemde verklaring ingevolge artikel 8:58 Awb tijdig is ingediend – nu genoemde verklaring niet in de besluitvormingsfase is overgelegd en door of namens eiser niet, althans niet afdoende gemotiveerd is onderbouwd waarom dit niet is gebeurd, niet aannemelijk is geworden dat deze verklaring niet reeds in die fase kon worden ingebracht. Gelet op het voorgaande is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake van een novum in de zin van artikel 4:6 Awb.

2.12. Met betrekking tot de gestelde problemen die eiser tijdens het nader gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 27 april 2006 te berde heeft gebracht, is de rechtbank met verweerder van oordeel dat eiser deze problemen, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, bij zijn eerste asielaanvraag naar voren had kunnen en behoren te brengen. Reeds om die reden zijn de door eiser naar voren gebrachte problemen geen nova in de zin van artikel 4:6 Awb.

2.13. Vervolgens dient de rechtbank de vraag te beantwoorden of de medische situatie van eiser dusdanig is dat verweerdens weigering hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen strijd oplevert met artikel 3 EVRM. Volgens verweerder is de medische situatie van eiser niet zodanig ernstig dat schending dreigt van artikel 3 EVRM.

2.14. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van de wet, worden verleend aan de vreemdeling die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde reden heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Op grond van de uitspraken van het Europees Hof voor de rechten van de mens (EHRM) van 2 mei 1997 (RV 1997/70) en 6 februari 2001 (JV 2001/103) kan uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon onder omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land waarnaar wordt uitgezet, leiden tot schending van artikel 3 EVRM. Van uitzonderlijke omstandigheden kan

Zaaknummer: Awb 06/43463

blad 6

blijkens de hiervoor genoemde uitspraken van het EHRM slechts sprake zijn als de vreemdeling zich bevindt in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte (psychische aandoeningen daaronder begrepen).

2.15. Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 is het aan eiser om aannemelijk te maken dat zijn medische situatie zo ernstig is, dat die tot toelating op de voet van artikel 29, eerste lid, Vw 2000 noopt. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de medische situatie van eiser – zonder zijn psychische klachten te bagatelliseren – geen aanleiding vormt te veronderstellen dat eventuele terugzending naar zijn land van herkomst zou kunnen leiden tot schending van artikel 3 EVRM. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat eiser met de door hem aan zijn herhaalde aanvraag ten grondslag gelegde stukken, genoemd onder 6, niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in zijn geval sprake is van uitzonderlijke omstandigheden als bedoeld in de door verweerder aangehaalde jurisprudentie van het EHRM en de ABRs. Verweerder heeft daarbij eveneens terecht gewicht toegekend aan de omstandigheid dat eiser de Kirgizische nationaliteit heeft en dat de medische problemen die hij stelt te krijgen bij terugkeer naar Afghanistan niet van belang zijn.

2.16. Verweerder heeft derhalve op goede gronden met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb eisers aanvraag afgewezen.

2.17. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. D.M. Schuiling, rechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.A. Ruiter als griffier op 24 mei 2007.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepsschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: 31 MEI 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 's-GRAVENHAGE

BRUINSMA ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

geboren op _____
van Afghaanse nationaliteit
Dossiernr: 0202-12-8028
V-nr:
Procedurenr: 06/43463

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op 1 _____, van Afghaanse nationaliteit, thans verblijvende in het AZC Almelo, aan de Vriezenveenseweg no. 170 A te 7602 PV Almelo, te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr R. Kakes die in deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellant zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellant heeft op 6 september 2006 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 14 augustus 2006. Bij zijn uitspraak van 24 mei 2007 heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 24 mei 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

BRUINSMA ADVOCATEN**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, ZITTINGHOUDENDE TE GRONINGEN D.D. 24 MEI 2007**

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellant ongegrond verklaard.

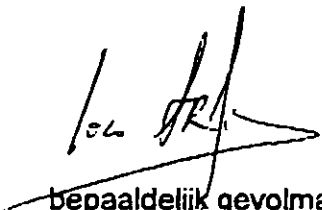
Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat de door appellant bij brief van 20 april 2007 overgelegde verklaring van de Afghaanse autoriteiten waarmee hij zijn Afghaanse nationaliteit alsnog wil aantonen, geen novum is in de zin van artikel 4:6 Awb. De Rechtbank overweegt in dit verband ten onrechte dat deze verklaring van de Afghaanse autoriteiten niet in de besluitvormingsfase is overgelegd, zodat de verklaring geen novum in de zin van de wet is.

Als grief merkt appellant op dat de Rechtbank met het in de vorige alinea genoemde oordeel buiten het geschil is getreden. Immers, verweerder heeft nimmer bestreden dat de bij brief van 20 april 2007 overgelegde verklaring van de Afghaanse autoriteiten te laat zou zijn ingediend. Nu verweerder niet heeft bestreden dat de verklaring in de besluitvormingsfase had moeten worden overgelegd, had de Rechtbank de verklaring van de Afghaanse autoriteiten inhoudelijk moeten beoordelen. De Rechtbank heeft dit ten onrechte nagelaten, zodat de Rechtbank

Als grief merkt appellant op dat de Rechtbank met bovengenoemde overweging is getreden buiten het geschil. Immers, in het voornemen noch in de beschikking is aan appellant tegengeworpen dat op de door hem overgelegde documenten niet staat vermeld door wie en op welke titel de documenten zijn afgegeven. Nu verweerder dit aan appellant niet heeft tegengeworpen, had de Rechtbank deze overweging niet in de uitspraak kunnen opnemen. Immers, hiermee is de Rechtbank buiten het geschil getreden. De Rechtbank heeft het voorgaande in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot uw Afdeling Bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 24 mei 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 28 juni 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr R. Kakes